

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1869

Miracula Per Intercessionem Virginis Philippæ Perpetrata Auctore
anonymo e MS. gallico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70595](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70595)

AUCTORE
ANONYMO.

ANNOTATA.

- A a Quis presbyter ille fuerit, scire haud potui; vide quædam hic spectantia Commentarii prævii § i num. 7, et observa, insigniter obscurum integrum hoc esse Præludium.
 b Ad Comm. præv. num. 13.
 c Vide Comm. præv. § II.
 d Consule § proxime citatum.
 e Alii rectius id anno ætatis illius vigesimo contigisse asserunt.
 f Redi ad Comm. præv. num. 36 et seq.
 g Vide Annotata ad Vitam tit. u.
 h Ad § iv num. 50.
 i Ibidem.
 k Vide eundem numerum.
 l Amanuensius oscitantia quædam ommissa sunt.
 m Nec hæc sibi recte cohærent.

B

MIRACULA

PER INTERCESSIONEM VIRGINIS PHILIPPÆ

PERPETRATA

Auctore anonymo e MS. gallico.

PARS PRIMA.

Varia Viennæ ad Beatæ Philippæ invocationem miracula eduntur.

Meritis B.
 Philippæ mulier periculose infirma ac parvi proxima sanatur; huius filius, quem mortuum enixa fuerat, viæ restituitur.

C

Anno 1452 die x Februarii. F. Guilielmus Gerry Ordinis Carmelitarum Viennæ asseruit, ac coram notario et testibus affirmavit, se pridie adiisse mulierem nomine Claudiam, uxorem Petri Venut, parochiæ S. Blasii a, quæ gravi ex infirmitate mortu erat proxima, ac insuper premebatur partus angustis et doloribus: Deum ergo prædictus F. Guilielmus deprecatur, pluraque pro eadem muliere suffragia et preces recitat, quæ tandem matutino tempore enixa est filium mortuum; mortuus porro hic infans delatus fuit ad sepulchrum Virginis Philippæ, voto ac promissis factis a parentibus Deo, gloriæ Virginis Mariæ ac Virgini Philippæ, quod, si vita donaretur, baptizareturque puer, offerrent candelam Virgini Philippæ æqualis ac puer ponderis. Extemplo ac in momento temporis infantis palpitare incipit dexter oculus, quem quater quinesve aperit, quod advertens F. Guilielmus Carmelita baptizavit infantem, imposito eidem Joannis nomine: perstitit porro in vivis, percepto baptismate, una et dimidia hora, quod et abunde confirmatum fuit ab infantis patre Petro Venut baptismati præsentem. Actus signatus erat. Vital.

2 Anno prædicto xi Februarii. Idem F. Guilielmus Gerry Carmelita, uti et domicella Antonia

Vidua Joannis Blein parochiæ S. Andree Monialium b testati sunt dictam Antoniam, qua obstetricem, recepit præsentem patre Carmelita infantem mortuum, qui unius ac mediæ horæ tempore sine ullo permansit vitæ signo: verum simul ac Virgini Philippæ devotus fuit, ac super ejus sepulchrum reclinatus, oculum aperuit, corpus movit, aliquoties nutricis lacte refectus est: baptizatus ergo fuit, ac post horam cum dimidia exspiravit. Contigerunt hæc præsentibus testibus, fuitque oblatus in gratiarum actionem Philippæ Virgini cereus. Erat signatum. Perret et Vital.

3 Anno 1453 die viii Aprilis aliud miraculum in Sacello Sanctæ Dei Genitricis per merita et intercessionem B. Virginis Mariæ ac Virginis Philippæ contigit. Octo solummodo mensium puella Henrica dicta, filia Jacobi de Eyrieu notarii, et Aloysiæ ejus conjugis loci de Maleval c diocesis Viennensis incolarum, ob gravem morbum ante bimestre contractum morti proxima erat; verum cum domi a parentibus utroque poplite flexo devoveretur Philippæ Virgini, ac pater insuper, si sanaretur filia, promitteret, se oblaturum eidem Virgini unius libræ cereum, iturumque a ponte Rodani ad indu- E sium usque nudum ad Virginis sepulchrum: voto facto, sine adminiculo aliquo se levat filia, ac spiritus miraculose corpori redditur, ac si nullum filia incommodum passa fuisset; votum Virgini Philippæ factum, coram testibus fuit impletum. Erat signatum. Vitalis.

4 xii Augusti 1453 aliud miraculum contigit Germano l'Hardys Cabilonensi d in Burgundia e: hic testatus est, sese incarcerationum fuisse in castro de Corbien f in turri quadam duabus fere leucis Vapinco g dissita, ob equum, quem ipse ac complex unus a quindecim diebus furto abstulerant Segusterone h in Provincia i. Hic porro cum inaudisset sabbato sequente se uti et complice a domino de Corbien Segusteronem deducendos, ac justitiæ ministris tradendos, vitæ periculum exiliumve metuens, Virgini Philippæ, eo tempore ob sanctitatem ac miracula perquam celebratæ, sese commendat, vovetque, se nudum h, si vitæ periculum evadat, a dicto loco incessurum, Virginis ejusdem sepulchrum visitaturum, ac unius libræ cereum uti et duarum librarum e cera factam imaginem oblaturum: quo facto, statim percipit claustra relaxari in tantum, P ut digitum posset interponere; hinc bacillo eadem reserat, evaditque per fenestram turris, ferreo ante rejecto longurio, ac altitudine duarum lancearum, fune ex detrito inibique reperto sacco confecto, sese demisit, catenasque, quibus pedes constricti erant, elevatas, ne murmur excitarent, spatio, quod balistæ globus quater explosus conficit, portavit; cumque et iis se expediisset, Viennam, voti solvendi causa, nudus accessit, cereumque in gratiarum actionem pro impetrata libertate coram testibus obtulit. Erat signatum. Perreti.

5 Aliud miraculum die xxiii Augusti 1453 contigit. Joannes textor dictus Paf parochiæ de Argoir l diocesis Lugdunensis periculose decumbens ac morti proximus ex inflammatione carbunculi, a sorore sua Joanna devotus fuit Philippæ Virgini; sperabat enim illa, eum meritis et virtutibus Virginis huius pristinam sanitatem recuperaturum, ac oculorum usum, quem fere perdidit, recepturum; vovit ergo infirmum, si sanaretur, Viennam nudum m ac discalceatum accessurum, et imaginem ceream duarum librarum oblaturum. Voto Deo facto, infirmus Viennam versus progredi incipit, modo ante promisso

Infans mortuus resuscitatur. D

Puella morti proxima sanata redditur. E

Carcere detentus libertati restituitur. d

e f g h i

Infirmus ac oculorum fere usu privatus plena sanitatis donatur. l

A promisso. Liber ergo a malis, ac membris confortatis, gratus dictam Virginem accessit, votumque præsentibus testibus explevit. Signatum. Chatar.

Domicella nobilis partui proxima, ut partum edere haud valens, liberatur.

6 Aliud miraculum anno 1453, viii Septembris. Nobilis quædam domina dicta Vicona, uxor nobilis Odonis Taillebois districtus Chandiensis (vulgo *Mandement de Chandien*) diocesis Lugdunensis, a quatuor tantummodo ac dimidio mensibus prægnans, gravissimis concuti cæpit partus doloribus a die Jovis ad usque subsequentem Lunæ diem, Deo igitur Virginique Philippæ sese devovens promisit, si infans prodiret sanus, baptismumque reciperet, se oblaturam eidem Virgini amictum ac candelam longitudini infantis æqualem, curaturamque celebrandum unum sacrum in honorem Dei ac dictæ Virginis, ac insuper oblaturam unum quadrantem o singulis annis, donec viveret, adjiciens etiam primum infantem, quem enteretur, Philippæ nomine donandum. Nec frustra; paucis enim elapsis diebus domina hæc filium enixa est, mox a parochiæ rectore baptizatum, ac Philippæ nomine donatum. Mater porro sanitati plene restituta, votum adimpletura Viennam accessit, secumque infantem deportavit, ac annuatim sepulchrum hujus Virginis invisere et promissa offerre ad mortem usque grata perseveravit.

Lac uberibus restituitur.

7 Anni prædicti xxix Novembris die. Joanna uxor Joannis Duell loci de Moisseu p jurisdictionis Belligardiæ q, diocesis Viennensis, lacte uberum suorum in tantum frustrata fuit, ut infanti suo a die Jovis usque ad Martis subsequentem diem nutrimentum subministrare haud valuerit; tum vero Virgini Philippæ se devovens, promisit, in usum lampadis Virginis ejusdem quatuordecim r olei, ac a vino, donec adimpletum fuerit votum, abstinere. Quo facto, et lac recepit, et cum gratiarum actione domum regressa est. Signatum. Vitalis.

Infirmitas sanatur.

8 Anno 1454 ultima Junii fuerunt in sacello Divæ Virginis Antonius Vidalon et Margarita conjux illius parochiæ de Aneisien s prope Annoniacum t diocesis Viennensis, uti et Bartholomæus Pugnet ac Aloysia uxor ejus Annoniacenses, qui vera esse testati sunt sequentia: nempe prædictus Vidalon die Paschatis proxime elapso in Aneisiensi parochiali templo matutinali tempore concussus fuit gravi dolore lateris, uti et capitis ac crurium, in tantum ut post sacram Communionem domum relatus, ac in lectulum reclinatus extremæ Unctionis Sacramento fuerit munitus, ac insequente Veneris die in agoniam delapsus, sensibusque visus et auditus ac membrorum omnium usu ita destitutus fuerit, ut a circumstantibus mortuus judicaretur; quod videns illius uxor, utroque poplite aliquoties flexo, Dei ac Philippæ Virginis opem implorat, maritumque in totali Viennam super ejusdem Virginis sacros cineres portari jubet, toto itineris tempore silentium servans. Quibus completis, duabusque a voto reddito elapsis horis prædictus Antonius sanitati restitutus fuit, viresque suas paulatim recepit. Signatum. Vitalis.

Infans mortuus vitæ restituitur.

9 Anno 1454 die ix Augusti aliud miraculum contigit, prout attestatur Stephanus Berecht parochiæ de Bregennes u diocesis Lugdunensis. Asseruit enim is, Joannem Claudiam Berecht die precedente peperisse infantem mortuum, quem Deo Virgini-que Philippæ devovit, promittens, si infans vitam recuperaret, baptismumque reciperet, se infantem ad sepulchrum ejusdem Virginis delaturam, eidemque cereum oblaturam. Deportatus ergo fuit infans ad sepulchrum, ac perstitit illic a die Jovis usque ad sequentem Dominicam, vitæ æque ac Baptismatis gratiam expectans; tandem hodie infantis lingua,

quæ in ore restricta fuerat, ad labra usque prodiit; movit et infans brachium dextrum ab umbilico ad pectus, velut lac desiderans. Immutabatur faciei color, ac ore sanguinem emittebat, sufficientiaque præbebat vitæ signa: hinc baptizatus fuit, ac postea præsentibus testibus obiit. Signatum. Perreti.

10 Anno 1454 die xiv Septembris. Jaquemundus Quarat parochiæ de Ecloze a diocesis Viennensis testatus est, se una cum sociis hoc anno, cum bellum Delphinum inter et ducem Sabaudia esset y, Rupefortii z in ducatu Sabaudia aa captum fuisse, deductumque ad majorem turrin castri Aigue-Bellette bb una cum Guilielmo Gay de Valeserre cc Antonio Chapuys de Flachetes dd aliisque: hi omnes sese Deo Virgini-que Philippæ devovent, promittentes, si evaderent, carcereque sani exirent et incolumes, se Viennam adituros, ac unius libræ cereum oblaturos, imo se recta via Viennam, antequam ad propria remeassent, accessuros. Quo facto prædictus Jaquemundus ferreum extrahit e fenestra turris longurium, ac carcere nona hujus exit; tum vero sine ulla læsione aut incommodo ejusdem turris portam adit, eamque facillime aperit; itaque prædicti captivi evadunt omnes, ac a turre ad majorem (quam eadem facilitate reserant) arcis portam perveniunt, et nullo ab excubitoribus vigilibus accepto incommodo aut obstaculo, abierunt, statimque Viennam ac Virginis sepulchrum petunt, cui explevis votis, Deoque gratis actis, ad propria præsentibus testibus remearunt. Signatum. Boudet.

AUCTORE ANONYMO.

Aliquot incarcerati liberantur.

*z aa
bb cc
dd*

11 Aliud miraculum xxviii Novembris 1454 retulit nobilis et potens dominus Leonardus a S. Projecto, baro S. Annemundi in Jaresio ee diocesis Lugdunensis, asserens: præterito mense Augusto nobilem dominam Annam conjugem suam prægnantem gravi fuisse morbo correptam, ita ut motus nullus in venarum pulsu aut aliis corporis partibus sentiretur. Pluribus ea fuit Sanctis devota: ast nullo accepto remedio, imo duabus horis velut mortua extitit, ita ut obstetrix cultellum, uteri rese-candi infantique vitam conservandi gratia, modo teneret: verum soror ejus domina de Alpinato, cum cor illius etiamnum palpitare sensisset, vetuit, ne obstetrix uterum resicaret; dein dicta soror Deo ac Virgini Philippæ in gratiam ejusdem domicellæ ad extrema illa deductæ votum vovit: quo facto, integram subito sanitatem recepit, paucis elapso tempore infantem peperit, qui ob firmam fiduciam de meritis et intercessione Philippæ Virginis Baptismo donatus fuit, ad quam prænominatus dominus, uxor illius cunctique domestici votum reddituri accesserunt, maximas Deo, Divæ Virgini Mariæ ac Virgini Philippæ gratias referentes. Signatum. Jo. Cahnety.

Mater infirma ac partui proxima sanatur, et feliciter parit.

ee

12 Anno 1454 die iiii Januarii ff Joannes du Pra parochiæ de Gusney gg in Foresio hh diocesis Lugdunensis alique præsentibus testati sunt, Laurentiam uxorem Benedicti Martin de Pomiers ii prope Lugdunum peperisse infantem, quem vicini mortuum arbitrati sunt: infantem porro hunc mox Philippæ Virgini eadem Laurentia devovit, qui a prædicto Pra aliisque Viennam delatus, ac super sepulchrum Virginis hujus reclinatus, bis in testimonium vitæ labia movit, ac a præsentibus presbytero cum gratiarum actione fuit baptizatus. Signatum. Cahnety.

Infans resuscitatur ac baptizatus donatur.

*ff
gg
hh
ii*

13 Anno 1454 die xvi Novembris uxor Antonii Belly dicta Grangel de Macias kk diocesis Viennensis infantem enixa est mortuum, qui ad sacros Philippæ Virginis cineres delatus, mox vitæ signa edidit, ter linguam movens, dextrum oculum aperiens ac halitum ducens; baptizatus itaque fuit a domino

Infans mortuus vitæ restituitur, ac baptizatur.

kk

- A a domino Clemente de Commelle parcho de Revertim *ll* in sacello Sanctæ Dei Genitricis pluribus cum aliis presente : parentes porro infantis obtulerunt sudarium, uti et unam ceræ libram, curaruntque celebrari in eodem sacello duas Missas, ac in signum lætitiæ de peracto miraculo ecclesiæ campanæ fuerunt pulsatæ. Infans paucis a recepto baptismo tempore vivere desiit, ac prope Virginem fuit tumultus. Signatum. Bourdeti.
- Mortua filia resuscitata ac baptisate donata est. *mm*
- 14 Anno 1455 die xxvii Aprilis aliud miraculum contigit in claustrum ecclesiæ S. Mauriti. Georgio Galemiet loci de Bregnes *mm* diocesis Lugdunensis abortu nata est filia mortua : hæc ad sepulchrum Virginis delata vitam recepit, baptizata et Philippa vocata fuit; sale in os immisso sudaverat, brachia extenderat, linguam moverat ac cor illius palpitaverat. Signatum. Bourdeti.
- Infans moribundus vires recipit. *nn*
- 15 Aliud miraculum factum xxv Junii 1455 : Joanna uxor Martini Bonis de Chavanay *nn* diocesis Viennensis infantem moribundum peperit, qui devotus Philippæ Virgini, et a matre ad tumulum ejusdem Virginis delatus vires suas recepit, ac a domino Joanne Fournier presbytero coram testibus fuit baptizatus. Signatum. Bourdeti.
- B Alter mortuus resuscitatur et baptizatur. *oo*
- 16 Die viii Julii anni prædicti Claudia conjux Claudii Grosian parochiæ S. Mauriti de Reymions *oo* diocesis Lugdunensis peperit filium mortuum, qui devotus, ac ad Virginis Philippæ sepulchrum deportatus, remansit ibidem a die Veneris ad usque diei Dominicæ matutinum tempus; tum domicellæ præsentibus senserunt, infantis stomachum moveri, exinde infans vomit ac sanguinem ejicit, admotus deinceps ad ignem suspiravit; baptizatus ergo, ac Joannes vocatus fuit; quo facto vivere præsentibus testibus desiit. Signatum. Bourdeti.
- Filia mortua ad vitam revocatur. *pp*
- 17 Anno 1455 die xx Julii parvula filia quindecim mensium Stephani Planchy et Catharinæ uxoris ejus pagi de Seisseul *pp* prope Viennam postquam multum plorasset, ac omni humano solatio destituta luctasset, in cunis inventa est mortua : vicini enim ploratum audientes domi hærebant; postea vero pater ac mater ex agro a fructibus pertica decutiendis regressi, ac filiolam mortuam invenerunt, in genua sese provolvunt, adjutorium a Domino ac Virgine Philippa efflagitantes; statuunt deinde infantem deferre ad ejusdem Virginis sepulchrum, et statim respirare incipit puella, ad ignem admotæ immutatur color, sanitatemque pristinam recuperat. De quibus gratias Deo, eidemque Virgini coram testibus reddiderunt. Signatum. Vitello.
- C A sensibus obliata filia sanatur. *qq rr*
- 18 Anno 1455 penultima Novembris Antonius des Chevaux et Antonia uxor Guillelmi des Chevaux de Biel *qq* districtus Castri Villanensis *rr* diocesis Viennensis testati sunt, Claudiam filiam mente et sensibus fuisse destitutam, ac membrorum usu privatam ab ineunte Quadragesima usque ad festum S. Juliani *ss* exenunte mense Augusto : verum cum devoto esset, ac deducta ad sacros Philippæ Virginis cineres, cumque huic Virgini oblata esset sudarium cum cerea imagine, integram recepit filia hæc sanitatem, ac mentis plane effecta est compos. Signatum. Bourdeti.
- Bini pueri periculose infirmi sanitate donantur. *tt*
- 19 Anno 1454 die i Februarii *tt*, Petrus Vallier et Margarita conjux illius, loci de Chamond *uu* prope S. Theudericum *xx* diocesis Viennensis duos habuere infantes gravi pedum morbo, qui Callus dicitur, ita detentos, ut pedibus sese haud possent sustentare, tandem vocis usu ac spe vitæ fere sunt destituti : horum unus dicebatur Quinidius, alter vero Alexius, ad extrema porro hæc deducti pueri a parentibus Deo ac Virgini Philippæ fuere devoti cum promissione eidem Virgini offerendi dimidiæ libræ cereum ac partem quamdam telæ, si placeret Deo infantes vita ac sanitate donare, quod miracu-

lose, illis votum implentibus, gratiasque coram testibus agentibus, effectum est, Signatum. Chatard.

ANNOTATA.

a Haud invenitur (ni forte fuerit in ipsa urbe Viennensi particularis parochia) hic locus in Mappis Geographicis; sed et alia deinceps loca occurrunt, quæ vel in Mappis Geographicis non signantur, vel nomina mutarunt, vel admodum vitiose expressa sunt; de quorum situ, ex adjec-tis passim diocesis, in quibus sita sunt, judicium utcumque ferri poterit [Est vicus dictus St-Blaise-du-Buis, Vienna non multum distans.]

b Huic synonyma in Delphinatu varia sunt loca; ast omnia sine addito Monialium, les Moniales vernacule, nec diocesis, in qua is locus situs est, exprimitur.

c Oppidulum in Foresio sex fere leucis Orientem versus a Pano S. Stephani dissitum prope Rodanum fluvium. Vosgien ad verbum Maleval.

d Cabillonum civitas est episcopalis ad Ararim fluvium. [Châlons-sur-Saône hodie cathedræ Augustodunensi subjacet, Dépt. de Saône-et-Loire.]

e Provincia Gallix satis nota.

f Forte est locus is, qui in Mappis Blaevianis Curbam dicitur, quatuor tamen fere leucis communibus Vapinco distans.

g Civitate in Delphinatu episcopali, ac ejusdem nominis pagi metropoli. [Gap. Dépt. des Hautes-Alpes.]

h Urbs Gallix in Provincia, episcopalis sub archiepiscopo Aquisi, dicta fuit etiam a quibusdam Segusteronum caput, estque etiamnum ampla et probe culta ad Duentiam fluvium, ubi recipit Beuch fluvium in limine Delphinatus, 7 leucis a Vapinco distans in Meridiem. Baudrandus ad verbum Segusteron. [Sisteron, hodie in diocesi Dinensi, Digne Dép. des Basses-Alpes.]

i Notissima item Gallix regione.

k Id est, fere nudum.

l Vicus est Lugduno tribus fere leucis dissitus.

m Vide Annotata ad lit. k.

n Vicus hic in recentiori Delphinatus Tabula a Tillemontio disposita, ac a Joanne Homanno Norimbergæ excussa, Lugduno sex fere leucis distat. [Forsitan Chandieu, vicus tribus et media leucis Vienna distans.]

o Gallice Un liard d'oblation. Quenam hæc fuit monetæ species? Eum fuisse e nostratibus quadratibus seu liardis unum, personæ dignitas suspicari prohibet; pluribus de re monetaria agit du Cange; is porro monetæ aureas ad verbum Moneta describens, statulum Caroli VIII xvi Feb. an. 1485 de monetarum pretio emissum exhibet, quod ita habet: Liars et Hardis pour 3 den. piece. De monetis vero argenteis agens, parvos liardos Delphinatus exhibet; ast sub Ludovico XI cunos: si igitur hujus nominis moneta extiterit aurea vel argentea, ex his annuatim nummum unum nobilem hanc dominam obtulisse, verius suspicor.

p Sex leucis in citata proxime Tabula Belligardia Vienna distat, eique vicus Moissieu dictus adjacet.

q Vide Annotata lit. præcedente.

r Mensuræ species est. Adi Glossarium du Cange ad verba Quarteron, Quartron et Quarton.

s Locus is prope Annoniacum non occurrit in consultiis a me Tabulis. Ni forte is sit qui in tabula Guil. de Isle præfixa Historiæ Delphinatus Latine Andantia dicitur.

t Oppidum Gallix quibusdam etiam Annonæum dictum in provincia Vivariensi superiori ad radices montium et prope Deume amnem, qui duabus leucis

A cis infra in Rodanum se exonerat, septem leucis distat Vienna in meridiem. Baudrandus ad verbum Annoniacum.

u Locum hunc non reperio: eidem occurrunt tamen nomine affinia in Mappis Blavianis loca, ut Bergna duabus fere leucis Lugduno meridiem versus, la Bresle inde fere tribus in occidentem distantia. [Occurrit etiam Brignais, succursalis ecclesia sub parochiali St-Genis-Laval, in districtu Lugdunensi.]

x Verosimilius vicus est, qui in Tabula ad lit. n. cit. Eclauze dicitur, ac Vienna ad orientem novem leucis distat. [Imo Eclouse hodieum scribitur.]

y De bello isthoc vide Raynaldum eminentissimi cardinalis Baronii continuatorem ad annum 1454 § vi, uti et præcipue P. Daniel in Hist. Franciæ ad annum 1455.

z Rupefortium is, puto, locus est, qui in confinis Bressiæ et Sabaudia prope Rodanum situs est, ac Camberiaci Sabaudia metropoli octo fere leucis versus occidentem distat. Camberiaci vicinus est locus Aiguebelette dictus, ac prout in tabulis Blavianis signatur, locus hic in monte situs apparet, in cuius castrum hi captivi conjecti fuisse videntur.

aa Ducatus is apprimè notus est.

bb Vide Annotata ad lit. z.

cc Locus est mihi incognitus. [Ecclesia succursalis sub parochia Pont-de-Beauvoisin, districtus la Tour du Pin.]

dd Ignotus mihi locus iste. [Numquid Flachères, sub parochia Lempis, in eodem districtu Turrensi?]

ee Jaresius ager Le Jarez, tractus Gallia in Lugdunensi provincia inter Pilam montem ad ortum et Ligerim fluvium ad occasum in limine Forensis provincie superioris infra Fanum S. Stephani, sed ejus veri periere limites. Baudrandus ad verba Jaresius ager. Abeodem porro S. Stephani Fano oppidulum S. Chaumont seu S. Aunemundus dictum meridiem inter et orientem vix ultra leucam recedit.

ff Ordinem chronologicum hic miraculorum collector negligit; debuisset enim, si annus diesque recte notati sint, miraculum hoc exhiberi septimo loco; advertit et id forte is, qui nobis miracula descripsit, cum dies et annus in apographo nostro sublineati sint. Similia et alibi lector observabit.

gg Parochia isthæc Lugduno meridiem versus ad Rodanum fluvium duabus fere leucis distat.

hh Adi Commentarium prævium § i.

C ii In tabula Blaviana exaratur Fornière, ac dimidia Lugduno leuca distat.

kk Haud reperi in Tabulis geographicis locum istum. [Est in hodierna diocesi Lugdunensi ecclesia succursalis Maclas sub parochia Pelussin, in districtu Saint-Étienne.]

ll Neque hunc inveni [Num forte Reventin, hodie succursalis ecclesia sub parochia S. Mauriti, Viennensi olim Cathedrali?]

mm Forte vicus est, qui Brenna dicitur in Tabulis, situs in Bressia ad Rodanum, ab oppido Quirio tribus fere leucis distans, aut forte locus unus est ex supra ad lit. n. visis.

nn Oppidulum est duabus fere leucis Vienna et una Condriaco dissitum. In tabula ad lit. s cit. Cavaneyum dicitur.

oo Varia hoc nomine insignita in Delphinatu sunt loca, sed adjuncto de Reymions carent.

pp Forte locus is in Tabula ad lit. n citata Sossuet dicitur, ac Vienna duabus fere leucis abest. [Est succursalis ecclesia sub nomine N.-D.-de-Seyssoul sub parochia Saint-André-le-Bas, in districtu Viennensi.]

Tomus VII Octobris, Pars Prior.

qq Locus hic haud exprimitur in tabulis, sed Castrum Villanense vernacule Château-Villain expressum invenio in tabula Tillemontiana jam aliquoties citata, Vienna decem fere leucis distans. Meminit et ejusdem Vosgien ac septem solummodo leucis Vienna distare asserit. [Est fortassis Biol, succursalis ecclesia haud procul a Castro Villanensi, in districtu la Tour-du-Pin.]

rr Vide Notam præcedentem.

ss Nempe die xxviii Augusti S. Juliano Martyri Brivate in Arvernica sacra: vide Opus nostrum ad dictam diem.

tt Vide notata ad litt. ff.

uu In tabulis ad lit. n cit. septentrionem versus hic et sequens locus hocce in miraculo expressi, pari fere distantia octo nempe leucis Vienna disiti sunt; posteriorque vulgo S. Chef, vel St. Theudère appellatur.

xx Vide Notam antecedentem.

PARS SECUNDA.

Prodigia alia ope Beatæ Philippæ Virginis patrata.

Anno ac die, quibus supra. a Bartholomæus Christin supra dictæ parochiæ b filium habebat unius anni Jacobum nomine; hic omne alimentum corporale respuebat, ita ut visum modo quadam ex infirmitate perdidisset, verum ut primum ab eodem Christin patre commendatus Deo ac Virgini Philippæ cum promissione visitandi ejusdem sepulchrum fuit devotus, plenam recuperavit infans sanitatem: dein pater filium Viennam detulit, ac eidem Virgini dimidiam libram ceræ, parvamque telam presentibus testibus cum gratiarum actione obtulit. Signatum. Chatardi.

21 Anno 1455 die xxvi Novembris. Quidam dictus Peronon parochiæ de Edoche c diocesis Viennensis retulit, elapso proxime Sancto Joanni Baptistæ sacro die filiam suam Peronettam de nocte peperisse infantem mortuum, anticipato permensem partu, quod intuens idem Peronon, vovit Deo, gloriosæ Virgini Mariæ ac Virgini Philippæ, se, si infans reviviscat ac baptismo donetur, visitaturum ejusdem virginis sepulchrum, eique oblaturum unius libræ cereum, ac medium argenti grossum d: extemplo infans signa vitæ edit ac plorat; baptizatus ergo decimaquinta die animam Deo reddit. Voto deinde coram testibus predictus Peronon satisfecit. Signatum. Chatardi.

22 Anno 1456 die xxviii Maji. Joanna Ougamart uxor Antonii Michel parochiæ de Rines e diocesis Gratianopolitanae narravit, sese a duobus fere annis enixam fuisse infantem mortuum; verum domicella Florena de Bessese ejusdem loci devovit infantem hunc Virgini Philippæ, cum promissione offerendi Viennæ candelam parisi cum infante ponderis. Quo facto, parochus infantem, quem respirantem spiritumque trahentem intuebatur, baptizavit. Votum dein fuit redditum ac adimpletum. Signatum Perretti.

23 Anno 1456 xxix Maji. Claudius Jognan et Catharina conjux illius parochiæ castri de Bressien f diocesis Viennensis testati sunt, eandem Catharinam ineunte Quadragesima gravioribus partus doloribus die integro laborasse; verum, cum uterque ad Deum ac Virginem Philippam confugisset, promississetque offerre ceræ libram, si infans vitam baptismumque reciperet, statim infans in lucem editus, ac festo Hilarii die fuit baptizatus. Votum dein ad sepulchrum Virginis fuit adimpletum. Signatum. Bourdeti.

ACTORE
ANONYMO.

D

E

f firmus in-
tercessione
B. Philippe
sanatur.

a

b

Mortua proles
vix restitui-
tur, ac bapti-
zatur.

c

d

F

Infans mortu-
us ad vitam
revocatur ac
baptizatur.

e

Mulier in par-
tu laborans
liberatur.

f

ACTORRE
ANOTHO.

A
Periclitans in
partu subsidium
experitur.

g
an diebus?

h

E partu periculose laborans liberatur.

i

B
Marius, qui uxorem deseruerat, eidem redditur, horum filius mortuus ad vitam revocatur.

Mutus loquela donatur.

k

Infirmus sanatur.

l

Proles mortua vitam restituitur.

m

24 Anno 1456 penultima Maji. Joannes Seguiet de Tupen *g* prope Viennam testatus est, Andream uxorem suam tribus mensibus * partus dolores per tulisse, verumtamen parere haud potuisse; quod plures domicellæ videntes, eandem S. Philippæ Viennensi devoverunt promittentes, si divino benedicto infans salvus pareretur, ac baptizaretur, ceram infantis gravitati æqualem. Tum prædicta mulier infantem enixa est sanum, qui baptizatus in loco Moncelles *h* dicto, ac Antonius vocatus, sanus agere perseveravit. Votum exinde fuit adimpletum. Signatum. Bourdeti.

25 Anno 1456 die prædicto, Antonius Savojar de Movelles *i* testatus est, uxorem suam dictam Jaquemeta duobus diebus ac tribus noctibus parturientis doloribus abhinc annis duobus et dimidio fuisse detentam. Prædicta porro mulier se Virgini Philippæ devovit, ac una hora post filium peperit, qui in parochiali templo baptizatus, ac Joannes dictus, duobus mensibus in vivis egit. Parentes illius votum dictæ Virgini reddiderunt, offerentes ceræ libram ac infantis sudarium. Signatum. Bourdeti.

26 Anno 1456 die iv Aprilis. Gouvetus Recamier dictus Papon asseruit, filium suum Claudium matrimonio junctum jam a duodecim annis suam deseruisse uxorem, ac regionem pervagatum esse; verum vovit is Deo ac Virgini Philippæ unius libræ cereum, si favente Deo filius in bona sanitate ac prospere revertatur; hinc filius Claudius intra annum regressus, ac bona in pace uxori est redditus. Deinde eadem uxor filium peperit mortuum, qui ex devotione supra Virginis Philippæ sepulchrum repositus, ter respiravit ac baptismum recepit. Quapropter parentes Viennam, ut eidem Virgini gratias agerent, unum sacrum celebrari curarent, ac supra promissum cereum offerrent, adierunt. Signatum. Bourdeti.

27 Anno 1456 die xvii Junii. Joannes Girond parochiæ Monasterii Bessese *k* diocesis Viennensis asseruit, sexennem suum filium Claudium dictum ex gravi infirmitate loquela fuisse destitutum; hinc Virgini Philippæ devotus fuit, ac sanitatem recuperavit; pater porro una cum filio, ut offerret Virgini Philippæ e tela factum sudarium, curaretque in gratiarum actionem presentibus testibus unum celebrari sacrum, Viennam accessit. Signatum. Chatardi.

28 Anno 1456 die xviii Junii. Benedictus Chave de Chatenay *l* diocesis Viennensis testatus est, sese a quinque circiter septimanis gravi fuisse pollicis dextri dolore detentum, qui dolor ei, cum domum quamdam destrueret, obvenerat: interea malum indies augebatur, in tantum ut humerum dextrum ac exinde latus affecerit, ita ut homo miser sibi victum parare, aut manu brachiove sibi prodesset haud valeret: verum, cum se Deo Virgini Philippæ devovisset commendassetque, subsequente Martis die commode Virginis ejusdem imaginem ceream unius libræ, ac fusum filorum a sorore sua virgine contextorum oblaturus, accedit sepulchrum, curatque integra sanitate donatus celebrari unum sacrum. Signatum. Perreti.

29 Die Sabbati xvii Julii anni prædicti Joannes de Baulme loci S. Theoderici *m* diocesis Viennensis asseruit, Joannam conjugem suam die Martis præcedente peperisse filiam mortuam, quam prædictus Baulme extemplo Deo Virgini Philippæ devovit, cum promissione Viennam accedendi, offerendique unius ac dimidiæ libræ cereum, si placeret Deo vitam baptismumque infanti suæ indulgere; una igitur hora post infans vigorem recepit ac vires, motum edens a brachiis ad crura usque, os oculosque aperiens ac plorans: baptizata igitur fuit a

Petro du Bois ibidem præsentem; tum pater pedibus *D* ac corpore nudus *n* oblationem suam eidem Virgini cum gratiarum actione redditurus, Viennam accessit. Signatum. Bourdeti.

30 Secunda Augusti anni superioris frater Gaudfredus Giru prior religiosus S. Georgii d'Oste *o* sub religionis votis testatus est, civitate hac a Delphini militibus capta *p* ignem domuum partem absumpsisse: verum circa mediam noctem campanarum strepitu oppidanis, ut succurrerent, excitatis, ejusdem loci parochus, uti et prædictus prior Virgini Philippæ Viennensi voverunt, se ipsius invisuros sepulchrum, et duos oblaturos argenti grossos *q*. Extemplo ventis, qui ignem stimulabat, cessavit, nec ultra flamma progressa est, ac nobilis viri dicti Jacobi de Fontaine vicinum horreum reliquit intactum. Prænominati ergo (non obstantibus iis, quæ a militibus imminabant, periculis) Viennam sese conferunt, votum eidem Virgini cum gratiarum actione persolunt. Signatum. Bourdeti.

31 Anno 1456 penultima Octobris venerabilis *Infirmus sanatur.* religiosus F. Arnouldus du Puis eques, magnus Alvernæ *r* Ordinis S. Joannis Hierosolymitani prior sub religionis votis testatus est, se spatio 32 annorum totius corporis infirmitate, dicta de Diertes *E* s fuisse detentum; e maculis porro rubris, quibus maxime afflictabatur, infirmitas ea prodibat: remediis ergo corporalibus in vanum applicatis devovit se Virgini Mariæ ac Virgini Philippæ, promittens, si a morbo suo liberaretur, Viennam se accessurum, eidemque Virgini cereum 25 librarum se oblaturum. Heri ergo flexo in vespem die una cum cereo, ac eodem modo se habens prænominatus prior ante portam ecclesiæ S. Mauriti ad palatii archiepiscopalis latus pervenit; at portam oclusam cernens, manuque candelam tenens, utrumque flectit poplitem, ac a Deo, Virgine Maria Sanctaque Philippa efflagit adjutorium. Extemplo se cernit a malo liberum, nec in facie aut alia corporis parte ullum signum vestigiumve ruboris apparebat; reclusa igitur porta Divæ Virginis sacculum ingressus, ac ad sepulchrum Virginis Philippæ prostratus, pro recuperata sanitate reddidit gratias. Signatum. Bourdeti.

32 Anno prædicto xvii Decembris Petrus Regis *Phreneticus sanitati restituitur.* pistrinarius loci S. Eustachii *t* diocesis Viennensis asseruit, filium suum Vitalem Regis die Lunæ Natalitium Domini præcedente bina jumenta frumento onusta deduxisse in Moras *u* Vallis aureæ *u* oppidum: est toto itineris tempore ita exagitatus, ac gravioribus pluviis obrutus fuit, ut redux morbo ac febre phrenetica fuerit oppressus; hinc vehementes edebat clamores et ululatus, ac contra uxorem dicebat convicia: quæ Petrus pater uti et mater cernentes, simul eundem Deo commendaverunt, ac Virgini Philippæ devoverunt; et mox phrenesis cessavit, fuitque prædictus Vitalis plane liber ac a malo sanatus: hinc Viennam *p* accesserunt, ac vota sua eidem Virgini persolverunt, facem ceream et tres grossos argenteos *y* Deo eidemque Virgini cum gratiarum actione afferentes. Signatum. Bourdeti.

33 Anno 1457 die xi Januarii aliud miraculum contigit Stephanæ uxori Francisci Bourgrand parochiæ de Renel *Febre detenta sanitate donatur.* *z* diocesis Viennensis: hac a sex mensibus febre detenta, et lecto ita affixa fuit, ut nec levare se, nec pedibus sustentare valeret; se ipsam hinc Virgini Philippæ devovit, promittens, si sanaretur, ter trium annorum spatio sese sepulchrum ejusdem Virginis invisuram, ac imaginem ceream tribus grossis *aa* valentem oblaturam, qua Deo eidemque Virgini promissione facta, extemplo *aa* morbo

ANNOTATA.

AUCTORE
ANNOTATO.

A a morbo liberata fuit, ac votum gratiasque eidem Virgini redditura accessit. Signatum. Bourdeti.

Infirmus sa-
natu.

bb

34 Aliud miraculum i Februarii anno 1457 contigit Antonio Topin parochiæ Quirievensis *bb* diocesis Lugdunensis: hic a tribus mensibus gravi morbo detentus, ac in lectulo suo gemens, nec loqui nec surgere valebat: hinc conjux illius eundem Virgini Philippæ devovet, ac promittit, si sanetur, eum ipsum visitaturum ejusdem Virginis sepulchrum, ac eidem oblatum unum toral, uti et sudarium. Derepente ergo sese sanatum sentiens de lecto surgis, vota ac gratiarum actiones redditurus ac ea, quæ supra, oblaturus venit, una cum duobus grossis monetæ Papalis *cc*. Signatum. Bourdeti.

cc
Infirmus sani-
tati restitui-
tur.

dd

35 Aliud miraculum ii Februarii anni prædicti accidit Claudio Francisci Albi filio loci S. Laurentii Champ-Mosset *dd* diocesis Lugdunensis: hic anno ætatis suæ quinto in partibus nobilibus hernia, descendentibusilibus ad media usque femora, afflictatus fuit, partes porro prædictæ apparebant quandoque rubræ, quandoque vero nigræ, erantque gravium dolorum clamorumque causa, in tantum ut nec bibere, nec comedere, nec quiescere posset: tandem eum pater Virgini Philippæ devovet, ac, si sanaretur, promissit, sese filium suum pietatis ergo Viennam deducturum. Extemplo infans ab infirmitate et ilium relaxatione fuit sanatus, ac una cum patre medico post tempore Deo ac Virgini Philippæ gratias acturus ac offerenda oblaturus accessit. Signatum. Cahneti.

B

Infans mortu-
us vita ac
Baptismate
donatur.
ee
ff

36 Aliud miraculum anno 1457 xix Aprilis. Catharina uxor Antonii Charle loci de Renage *ee* districtus de Branc-Rossant *ff*, diocesis Gratianopolitane mortuum infantem abortu edidit: hic, cum a parentibus Virgini Philippæ esset devotus, cum promissione offerendi, si vitam sacrumque Baptisma reciperet, ceram parisi cum infante gravitatis, repente oculos aperit, movet manus, ac facies rubicundo colore donatur: baptizatus ergo, et Claudius vocatus est, ac demum exspiravit. Pater vero Viennam gratias acturus Deo ac Virgini Philippæ accessit, eidemque Virgini novem librarum cereum obtulit. Signatum. Bourdeti.

E partu diffi-
cili in vitam
discrimen ad-
ducta libera-
tur.

C

37 Aliud miraculum anno 1457 die xxiv Aprilis relatum a domicella Maria nobilis viri Philippi Jo- bert alias de Vernac conjuge: hæc cum in puerperio esset, infans primo pedibus prodiit, reliquum autem corporis ita utero inclusum hæsit, ut prodire neutiquam posset. Tum eadem domicella preces suas Deo Virgini Philippæ obtulit, ita ut, si salva partum ederet, baptizareturque proles, ipsamet veniret, aut mitteret, qui Viennæ caput cereum eidem offerret Virgini. Continuo infans integre prodiit, ac sanguinem ob dolores oculis emittit, fuitque baptizatus. Exinde eadem domicella suum secum infantem deferens, aliisque stipata domicellis Viennam accessit, ut devotioni sana valensque satisfaceret. Signatum. Bourdeti.

Mortui promi-
sus sanita-
tem recuperat.
gg

38 Anno ac die prædictis Joannes Chanonier dictus Bachas Annoniacensis *gg* diocesis Viennensis asseruit, filium suum Joannem oppressum fuisse quodam morbo, ita ut ore ejiceret vermes longitudine fuso æquales, patremque, ut præ ægritudine ad lectum deferretur, rogaret; quo facto, moribundi instar singultus emittere cepit: tum commiserescens genitor, filium suum Deo ac Virgini Philippæ devovet, promissitque Viennam se aditum ac unius libræ cereum oblatum. Duabus porro elapsis horis infans sanitatem recuperavit, vermes ejicere desiit, ac comedere cum appetentia cepit: quæ vero fuere promissa, ab eisdem et fuere persoluta. Signatum. Bourdeti.

a Haud distinguuntur per partes miracula in apographo nostro, sed ordine sibi invicem omnia succedunt; ipse vero more nostro in partes eadem divisi. Contigit miraculum hoc anno 1454 i Februarii die.

b Redi ad Annotata parte præcedente ad litt. uu.

c Vicus decem fere leucis Vienna dissitus.

d Varios Grossorum species in suo tractatu de Re monetaria exhibet le Blanc, uti et du Cange ad verbum Moneta; cujus vero speciei is, de quo hic agitur, ac ii, de quibus infra agitur, fuerint, non habeo, unde definite pronunciem.

e Vicum Rivel sex fere leucis in orientem Gratianopoli distantem verosimilius miraculorum collector hic indicare voluit.

f Media fere via Viennam inter et Gratianopolim locus is situs est, ac in Tabula ad lit. s parte præced. cit. Bressiacum dicitur.

g Ita exaratum locum hunc non inveni.

h Locus is, ita expressus, non occurrit, sed alter ei affinis nomine Modieu dictus, ac tribus leucis Vienna dissitus.

i Ita expressum nomen id non inveni.

k Eo modo exaratum non invenio.

l Septem leucis Vienna meridiem versus distat.

m Adi Annotata parte præced ad litt. uu.

n Id est fere nudus.

o In apographo nostro exaratum est S. Goris d'Osta; ast attentis iis, quæ de Delphini militibus miraculorum collector asserit, scribendum arbitror d'Aste, quæ urbs est in ducatu Montisferrati latine Aste dicta; ad eam enim usque, teste P. Daniel ad annum 1455, Delphini milites pervenerant. Cæterum haud modice in hujus miraculi descriptione inter se biographus ac miraculorum Collector discrepant, ut Comment. præv. num. 67 est videre.

p Adi P. Daniel loco ad lit. o modo citato.

q Vide Annotata hac parte ad lit. d. Tres solidos cum triente seu denarios quadraginta habet biographus.

r Provincia Franciæ ampla et nota. [Magnus tamen prioratus Alvernæ latius patebat, utpote qui in utramque Burgundiam, Sabaudiam, Piclavienses, etc. excurreret.]

s Dartres vernacule, latine Impetigo dicitur: quadruplex morbi hujus apud medicos species est, de secunda autem (cæteras apud ipsum vide) sequentia le Mascrier in Tabula infirmitatum gallice habet: In secunda, nempe impetiginis specie, quæ pejor priore est, pellis rudis ac rubra magis est, ac pustulis elevatioribus operata est. Hæc impetiginis species, quam Dartres dicimus, græcis Lichen vocatur. Hocce in morbo corrosio vehementior est, et cutis scabra ab it in squamas, malum proserpit, partesque vicinas occupat, disparet, et iterato certis temporibus communiter prodiit.

t Locum hunc non reperi.

u Oppidulum Vienna septem circiter leucis dissitum.

x Vallis in Delphinatu. Latinis Vallis aurea ob eximiam illius fertilitatem, extendit se ab oriente in occidentem ad Rodani latus, quantuor infra Viennam leucis. Corneille ad verbum Valoire.

y Redi ad Annotata supra lit. d.

z Verosimilius locus is, qui in tabula Tillemon-tiana Revel dicitur, ac quatuor leucis Vienna distat.

aa Vide Annotata supra lit. d.

bb Oppidum est in Delphinatu, Lugduno septem leucis dissitum.

cc Cujus illi valoris sint, assequi haud potui.

dd Locus hic in Tabulis Blaevianis S. Laurent de Chamoleit dicitur, ac Lugduno Orientem versus quinque

AUCTOR
ANONYM.

*quinque fere leucis distat. [Rectius miraculorum
Collector : est enim S. Laurent de Chamousset pa-
rochia in districtu Lugdunensi.]*

*ee Nomina verosimiliter utriusque loci hocce in
miraculo expressi immutata sunt; neutrum enim
ita expressum reperire valui : videntur quidem in
Tabula Tillemontiana prior Uriage, posterior
Bourg d'Oisans dici : in Tabulis vero Blaevianis
dicuntur Uriage et Bourg d'Oysau.*

ff Vide Notam præcedentem.

gg Redi ad Annotata parte præcedente lit. t.

PARS TERTIA.

Beneficia alia B. Philippæ precibus
præstita.

*Carceri inclu-
su sope B. Phi-
lippæ libertati
restituatur.*

Anno ac die quibus supra quidam dictus Joannes
Benedictus Annoniacensis a obscuro carceri ibi-
dem fuit inclusus ob suspicionem, quam ministri
justitiæ conceperant, eundem flumen loci illius
veneno infecisse; quod falsum esse, Joannes Bene-
dictus assererat : quo non obstante, ut factum fate-
retur, bis pœnis tortus fuit; verum perseverabat
factum negare, seque innocentem dicere : contigit
interea, ut eundem conjux Benedicta Virgini Phil-
ippæ devoveret, promitteretque Viennam se accessu-
ram ac unius quatuordecim cereum oblaturam, si e loco
evadere, pœnasque salvas declinare posset; quod et
factum est : innocens enim declaratus, ac a mini-
stris, quadam interveniente pecuniæ summa, dimis-
sus est; exinde ipse et uxor illius votum eidem Vir-
gini reddiderunt. Signatum. Bourdeti.

*Mulier, mor-
tuos infantes
parere assue-
ta, vivum eni-
tior.*

40 Anni prædicti die penultima Aprilis domicella
Margarita uxor nobilis domini Antonii de Fogieres
e loci ejusdem, ac Castri Dei d' toparchæ, diocesis
Lugdunensis asseruit, se jam quines partum edifi-
disse mortuum; sed cum videret iterato se gravidam,
fœtum hunc Deo, gloriæ Virgini Mariæ ac Virgini
Philippæ devovit, ea lege ut, si salvus pareretur,
vivereque in eorum solamen perseveraret, deferret
ipsa infantem Viennam ad ejusdem Virginis sepul-
chrum, offerretque in gratiarum actionem cereum :
paucis porro post tempore domicella hæc filium
enixa est; qui et Baptismate donatus fuit; cumque
post sex septimanas mater eidem Virgini in gratia-
rum actionem cereum obtulisset, paracto Sacrosan-
cto Missæ sacrificio, læta ac sana ad propria est re-
gressa. Signatum. Bourdeti.

*Varia morbis
detenta sani-
tati restitui-
tur.*

41 Anno 1457 die v Maji domicella Antonia de la
Foniere conjux nobilis domini Francisci de Van-
gence domini de Souvignan e in Sabaudia prope
Burgum in Bressia testata est, sese a duobus annis
circa festum S. Michaelis gravi pedum dolore, qui
ad femora usque pertingebat, fuisse detentam, ita
ut se sustentare non valeret, insuper chiragra adeo
laborabat, ut digitos incurvatos haberet, neque eos
extendere posset, imo tanto capitis totiusque corporis
dolore pemebatur, ut nec quiescere, nec adversus
mala hæc ullum potuerit humanum invenire reme-
dium : statuit ergo tandem subsidium petere a
S. Joanne Baptista g, S. Romano h ac Virgine Phi-
lippa, promissitque, si sanaretur, se visitaturam sin-
gulorum templi; sanatur igitur, visitatque in patria
S. Joannis Baptistæ ac S. Romani loca, ast Virginem
Philippam accedere negligit : quapropter priorem
relabitur in infirmitatem, ac perseverante ea sum-
mopere dolebat; iter igitur Viennam versus, quan-
tumvis infirma, aggreditur; ast in viâ meritis et
intercessione Virginis Philippæ sanatur : Viennam

porro adveniens, ejusdem Virginis sepulchrum vi-
sitavit, ac tres florenos in gratiarum actionem obtu-
lit. Signatum. Bourdeti.

42 Anni prædicti xxi Maji Godo Piney, et Gui-
lielmus Masson oppidi S. Annemundi i diocesis
Lugdunensis asseruerunt, Godonis conjugem præ-
terito Paschate partui proximam gravi fuisse morbo
oppressam, adeo ut per biduum sensibus plane des-
titueretur, ac postea partu haud emissio moreretur;
quod intuentes prædicti, infantem Deo ac Virgini
Philippæ, ut vitam Baptismumque reciperet, devo-
verunt : statim ergo iidem uterum defunctæ matris
reserant, infantemque vivum reperiunt, qui sacro
Baptismate percepto post horas duas animam Deo
reddidit : quo facto Viennam Deo ac Virgini Philippæ
acturi gratias advenerunt, offerentes unius ac dimi-
diæ libræ imaginem ceream, aliasque minores can-
delas. Signatum. Bourdeti.

43 Anno ut supra die S. Joanni Baptistæ sacro
Petrus Boudilon et Joanna uxor ejus, Joannes
Faiard Monasterioliensis k et Gabriela conjux illius
diocesis Podiensis asseruerunt prædictum Joannem
Faiard mense Majo tali fuisse sex septemve diebus
faucium dolore detentum, ut nec bibere nec com-
edere, imo nec loqui valeret : nescius ergo quæ porro
remedia adhiberet, interne sese Deo, Sanctis omni-
bus, præsertim tamen Viennensi Virgini Philippæ
commendavit, animo vovens, si sanaretur, iter
Viennam versus se ingressurum, ut Deo eidemque
Virgini, venerabundus illius Reliquias visitans, gra-
tias redderet. Hisce ergo interne deliberatis ac pro-
missis, extemplo e lecto surgit infirmus, ac loqui
incipit his verbis : « Virgo me tibi dono. » In festo
porro S. Crucis Majo mense ab infirmitate sua sa-
nus, ac a malo extitit liber, hodieque Viennam, gra-
tias acturus Deo Sanctæque Virgini, cum prædictis
accessit. Signatum. Chomardi.

44 Anno 1558 (lege 1458) die xx Martii Gerardus
Villery de Charpen l et Claudius Tasnas de Alexian
n diocesis Valentiniensis retulerunt, conjugem
Claudii a tribus diebus filiam peperisse mortuam.
Quapropter parentes afflicti eandem Deo ac Vir-
gini Philippæ devoverunt, sique vitam reciperet,
ac sacro regeneraretur Baptismate, vota sua eidem
Virgini redderent, infantemque supra sepulchrum
deferrent, offerentes in gratiarum actionem qua-
tuor ceræ libras. Iter ergo ingrediuntur, et vota
complant, ac filia super sepulchrum ejusdem Vir-
ginis reclinata, oculum aperit ac caput movet,
statimque baptizatur. Gratiarum igitur actione ac
promissorum oblatione factis, prædicti gaudentes ad
propria sunt regressi. Signatum. Bourdeti.

45 Anno supradicto 1458 die xiv Aprilis Bertran-
dus Dansou domicellæ Susannæ de Cardarousse
famulus testatus est ejusdem domicellæ sexdecim
octodecimve annorum * filiam ex pluribus in ore
ulceribus ita fuisse ægotam, ut jam a triduo nec lac
nec quodvis aliud nutrimentum sumere valuerit :
parentes ergo una cum loci pastore filiam hanc
Virgini Philippæ devoverunt, promittuntque, si sa-
naretur, binas ceræ libras Viennam mittendas et
offerendas; extemplo filia hæc lac sugit, vires ac
plenam perfectamque sanitatem recipit. Votum ab
homine ad id speciatim delegato debite fuit perso-
lutum, ac gratiæ eidem Virgini fuere redditæ.
Signatum. Bourdeti.

46 Anno 1458 die xix Aprilis dominus Petrus
Plaisant regius medicus ac Joanna conjux, filia
domini Stephani Brinet de Villefranche n, modo loci
S. Boniti o incolæ, asseruerunt eandem Joannam;
languore ac gravi morbo ex prægnationis formidine
contracto, fuisse detentam, ac septem hebdoma-
dibus

D

*Mortuus ma-
tris fœtus præ-
servatur.*

*Infirmitas sa-
nitati reddi-
tur.*

E

*Filiola mor-
tua cito ac
Baptismo do-
natur.*

l

m

F

*Infirma sana-
tur.*

* mensium

*Infirma sani-
tatem recepti-
rat.*

n

o

AUCTORE
ANONYMO.

A dibus omni nutrimento (modico juscule ac aqua seclusis) vixisse rejecto; graviter igitur exinde debilitata, sese Deo ac Virgini Philippæ, ut sanaretur, ac infantem, qui sacro Baptismatis fonte tingeretur, posset eniti, devovit, quod et divina favente gratia, contigit: mater enim sanitati fuit restituta, ac infans Baptismate donatus diu superstes fuit: voto hinc hodie mater satisfecit, obtulitque binas ceræ libras, ac unum celebrari curavit sacrum. Signatum. Averti.

Mulier ament
At sui corporis
p

47 Anno 1458 xxvii Maji Claudius Baulme de Mommet p diocesis Valentiniensis testatus est, conjugem suam Margaritam proxime præterito Pentecostes die magna fuisse molestia obrutam ob liberorum multitudinem (quibus alendis res familiaris erat angustior) ac matris vetulæ convictu difficillimæ morositatem: augebatur porro in tantum molestia hæc, ut a rationis usu abalienata per fenestras sese misella præcipitare tentaret, ac nuda per plateas discurrere. Devovetur a marito Philippæ virginii, et extemplo mulier sensibus restituitur et sanitati: maritus hinc Viennam accessit et novem ceræ libras in gratiarum actionem obtulit. Signatum. Bourdeti.

Morti proxi-
ma sanitate
donatur.
r q

B 48 Anno prædicto ix Augusti Petrus Arnould, dictus Charay parochiæ de Calumbiere q districtus de Anthon r diocesis Lugdunensis asseruit, filiam suam, arbore casu in caput ejus decidente, morti fuisse proximam, ita ut tribus quatuorve diebus mortuæ quam vivæ fuerit similior, ac ea, quæ ad sepulturam spectant, cepta modo essent præparari: verum pater, alique, qui de cognatis aderant, eam Philippæ virginii devovent, promittuntque, si sanitati restituatur filia, Deo eidemque Virgini ex devotione trium librarum cereum, ejusdem filiæ sudarium, ac insuper omnibus diebus Veneris ac Mercurii, donec votum plene fuerit persolutum, jejunium; quo facto, filia sanatur, et votum solemni reddidit. Signatum. Bourdeti.

Defuncta pro-
les resuscita-
tur, ac bap-
tizatur.
sFiliolus mor-
tuis reviviscit
et baptizatur.
t

50 Anno 1458 die xix Aprilis Joanna filia Jacobi Alouëtte parochiæ de Soleise t Lugdunensis diocesis abortivum enixa est filium, qui Philippæ Virginii devotus, ac sepulchro ejusdem superpositus, meritis et intercessionem illius finito Sacro vita ac Baptismate donatus fuit. In gratiarum actionem paris ac puer ponderis fuit oblatus cereus. Signatum. Bourdeti cum bono testimonio.

Infans mor-
tuis vitam re-
cipit et Ba-
ptismum.
u

51 Anno prædicto xii Maji nobilis Joannes du Puis patria Borbonius, loci de Naucosset u asseruit, Margaritam conjugem suam peperisse infantem mortuum, quem devoverunt Philippæ Virginii, ac ad parochialis templi altare detulerunt, cumque plura vitæ signa dedisset, a deserviente illic presbytero baptizatus ac a paracho Sacro Oleo x inunctus fuit, quo peracto obiit. Parentes deinde vota sua Philippæ Virginii reddiderunt. Signatum. Bourdeti.

A dæmone ob-
sessus, ac mi-
serere vocatus
liberatur.
y

52 Anno 1465 die xxvii Aprilis Matthæus Baret loci S. Petri de Beufs y diocesis Viennensis ratione litis, a tribus in festo S. Antonii annis ab alio contra se motæ, gravi tristitia tenebatur; cumque nocte quadam graviter hinc affligeretur, vocem sibi dicentem audivit: "Patientiam habere, et adversarios tuos vinces." Somno ergo emersus, lumen clarissimum in cubiculo intuetur, quod extemplo evanuit. Visionem porro hanc meditans, ac

media, quibus adversarios vinceret, indagans, iterato indormit, ac post pusillum malignus apparet spiritus, qui et miserum invadit; e lecto ergo sese proripiens, ac furis agitatus, sese terræ allisit, clamores ululatusque tales emittens, ut domestici æque ac vicini ad miseri hominis spectaculum accurrerent, eundemque de terra elevantes, in lectulum reclinarent: verum inibi eundem detinere (furiose namque a dæmone exagitabatur) haud valentes, eundem integri mensis tempore vinculis ligare, necesse habuere: tandem conjux misellique filia eundem Deo, Sanctæ Philippæ ac Sanctæ Cruci in loci templo cultæ devovent, promittuntque, eundem sanitati restitutum illuc se deducturas, ac dimidiæ libræ cereum, similemque in honorem Sanctæ Crucis oblaturas, si favente Deo his malis eximeretur. Extemplo miser hic suaviter indormit, sanitati restituitur, a maligno spiritu liberatur, ac promissa adimplentur. Signatum. Molletti.

53 Aliud miraculum anno 1465 die xxvii Julii ab Hugone Billiot parochiæ de Cuyzet prope insulam Carbo z Lugdunensis diocesis relatum fuit: asserbat namque is conjugem suam Antoniam abortu infantem perperisse masculum, cui eadem Antonia condolens, illum devovet Viennensi Virgini Philippæ, promittitque, si vitam Baptismumque recipiat, se oblaturam cereum paris cum puero (octo autem libras puer æquabat) ponderis. Iter ergo Viennam versus, bono stipati sodalio, ac infantem secum deferentes, exordiantur, ac Lugdunum omnes perveniunt, dumque in templo Fratrum Minorum moras trahunt, infans spiritu vitæ donatur, ac a Fratre Priore de Tuyssia ejusdem Ordinis religioso baptizatur; duabus porro horis præteritis vivere infans desiit, ac eodem in templo, trecentis et ultra personis miraculo præsentibus, sepelitur, cognati dein iter suum Viennam usque prosequuntur, gratias Deo Virgini Philippæ referunt, cereum offerunt, ac in pace ad propria regrediuntur. Signatum. Molletti.

Infans mor-
tuis, cum ad
Virginis se-
pulchrum de-
fertur, Lug-
duni vitam ac
Baptismum
recipit, obiit,
ac sepelitur,
z

E

54 Aliud miraculum anno 1465 die xxvii Septembris a Benedicto Domenge domini Guilielmi Camyon Valentis aa membranarum politoris famulo assertum: aiebat namque is heræ suæ filium ubera sugere haud valentem, mortique proximum Virgini Philippæ fuisse devotum; quo facto reviviscere, et nutritis ubera sugere incipit; parentes igitur in honorem Virginis Sacrum Viennæ celebrari curant, ac cereum sex argenti grossis valentem offerunt. Signatum. Molletti.

Morti proxi-
mus sanatur.
aa

55 Anno 1480 die xxiii Junii Antonius Bonpar Podiensis bb laterum dolore ita triennio detentus fuit, ut ab hominibus subsidium ultra haud speraret, quod conjux illius Coleta animadvertens, maritum suum Virgini Philippæ devovet, ac, si sanatur, promittit, se uti et maritum Viennam accessuros, ut vota sua reddant, Sacrum unum celebrari curent, ac quinquaginta ceræ libras eidem Virgini offerant: protinus a malis infirmus liberatur, ac sanitati plene restituitur. Viennam ergo cum conjuge sua, ac vicinis quibusdam properat, ut vota reddat, ac Deo eidemque Virgini gratias agat. Signatum. Bourdeti.

Infirmus et
laterum dolo-
re oppressus
sanitati red-
ditur.
bb

56 Anno ac die prædictis Joannes Michelat Podiensis cc, qui comitem sese modo dicto Antonio Viennam versus præbuerat, eodem plane laterum dolore oppressus fuit; ast Viennam regressus, ac ad Virginis Philippæ sepulchrum prostratus, devotionis ac fidei virtute sanatus, et dolore exemptus fuit, obtulitque in gratiarum actionem ea, quæ rei familiaris angustia indulgebat. Signatum. Bourdeti.

Eodem morbo
laborans sa-
natur.
cc

57 Anno 1472 die xiv Aprilis Guilielmus Sollessart

AUCTORE
ANONYMO.
Cecus Virgi-
nis sepul-
chrum visi-
tans illumina-
tur.

dd

lessart Montis-Ferrandensis *dd* in Alvernia quin-
quaginta annis natus, pluribus jam annis oculo-
rum lumine ita fuit destitutus, ut nec colores, nec
litteras videre, nec ullum de facie posset cogno-
scere : audita porro Viennensis Virginis Philippæ
virtutum miraculorumque celebritate, divina fretus
misericordia, Viennam versus iter haud sine comite
instituit : precibus igitur, ad ejusdem Virginis sepul-
chrum procumbens, intentus visum integre recupe-
rat, ac de percepto beneficio Deo, gloriosæ Virgini
Philippæ gratias reddit, et cum gaudio ad propria
regreditur. Signatum. Bourdetti.

ANNOTATA.

- a Vide notata parte prima ad lit. t.
b Redi ad Annotata part. i lit. r.
c Locum hunc ita expressum non inveni, ni is
sit forte, qui in Tabulis Blaevianis Ponge dicitur,
ac Condriaco fere adjacet.
d Ignotus mihi locus iste : haud multum di-
screpat, nec a præcedente ita remotus est vicus
Chau vieux dictus. [Champdieu succursalis eccle-
sia sub parochia Montis Brisonis, in diocesi
Lugdunensi.]
e Aliquot hujus fere nominis loca in Sabaudia
B existunt : ut Savona, Savery, Sarbies, Salauce : ast
velut in apographo nostro exprimitur, locum
hunc non inveni.
f Metropolim Bressiæ seor fere leucis Matisco-
ne orientem versus dissitam.
g De S. Joanne Baptista per universum orbem
catholicum culto, consule Opus nostrum ad diem
xxiv Junii ; ast præ reliquis cap. iv § iv, uti et
ibidem caput vi.
h De S. Romano, utique abbate Jurensis mo-
nasterii in Burgundia, videsis apud nos xxviii
Februarii.
i Quinque fere leucis Lugduno meridiem versus
distat.
k Monistrol vernacule : oppidulum est in Velau-
nis prope Ligerim fluvium.
l Quatuor leucis Valentia distat, ac in Tabula
Tillemontiana Charpey dicitur.
m Tribus fere leucis Valentia distat, ac in Ta-
bula modo citata Alissan vocatur.
n Forte indicatur hic Francopolis [Villefranche],
venustum oppidum septem circiter leucis Lugdu-
no dissitum.
o Burgus est in Foresio media fere via S. Au-
nemundo inter et Montem Brisonis situm.
C [Duplex est vicus S. Bonniti, uterque in districtu
Francopolitano : St-Bonnnet-le-Troney et St-Bonnnet-
des-Bruyères.]

(a) T. III. part. I, Opp. col. 386. edit. Paris. an. 1705.

p Forte locus is in Tabula Tillemontiana Mon- D
vendre dicitur, ac Valentia adjacet.

q Burgus est ad fluvium Pin septem leucis Lu-
gduno distans ; a Collumbiere vero Anthon duabus
fere leucis abest ac Rodano adjacet.

r Vide notam præcedentem.

s Lugduno meridiem versus quatuor fere leucis
distat, ac vicus S. Aunemundo proximus est S. Mar-
tinus dictus.

t Ignotus hic mihi locus. [Solaise ecclesia succur-
salis sub parochia St-Symphorien-d'Ozon, in ho-
dierna diocesi Gratianopolitana, Dépt. de l'Isère.]

u Similia huic in Borbonio, ut Cousaget, Cres-
saget, Ecousaio, occurrunt nomina ; hinc fortasse
perperam locus hic in apographo nostro exprimi-
tur.

x Confirmationis, ut videtur, id enim Sacra-
mentum a presbytero (adi theologos Scholasticos
de hujus Sacramenti ministro) præeunte Pontifi-
cis licentia valide et licite conferri potest : quam-
quam forte et de alia quadam unctione id intel-
ligi possit, uti de simili recte Menardus in Notis
et Observationibus in Librum Sacramentorum S.
Gregorii Papæ (a) observat in hunc modum : Sed ii,
inquit, non mediocriter hallucinantur, qui scribunt
ejusdem esse virtutis chrismari seu ungi in vertice
a presbytero, ac chrismari in fronte ab episcopo. E
Hæc enim chrismatio verticis non est Sacramen-
tum, nec gratiam ex opere operato conferre, nec
Spiritus Sanctum donare valet : sed datur, ut intel-
ligat baptizatus, se ab eo die Christo capiti tam-
quam membrum conjunctum esse, atque ejus corpo-
ri insitum, et ex ea re Christianum a Christo, Chri-
stum vero a chrismate appellari, etc.

y Vienna trans Rodanum quinque leucis distat
vicus hic, ac in Tabula i parte ad lit. s citata
S. Petrus de Bove dicitur.

z Insula hæc Lugduno adjacet ; ast parochia
hæc in tabulis Blaevianis, ni illa sit, quæ la Ciere
dicitur, non reperitur.

aa Civitas episcopalis est in Delphinatu ad Ro-
danum fluvium.

bb Urbs Galliæ ampla et perculta in colle in
Occitania, Velaunæ provincie caput prope Ligerim
fluvium, episcopalis sub archiepiscopo Bituricensi,
sed ab ejusdem jurisdictione immunis
dicitur aliter hæc urbs Ancicum. Baudrandus ad
verbum Podium. Vide plura apud eundem ad
verbum Ancicum, et quædem in Commentario
prævio § iii num. 50.

cc Vide Annotata lit. præced.

dd Urbs Galliæ in Alvernia provincia vix uno
milliari a Claromonte urbe distans in ortum, unde
etiam sub ipsa sæpius comprehenditur, et aliquando
dicta fuit Clermont-Ferrand, sed revera separatur.
Baudrandus ad verbum Mons-Ferrandus.

DE B. THEODORICO

ALEMANNO PRESBYTERO CONFESSORE

EX ORDINE CARMELITARUM VENETIIS IN ITALIA

SYLLOGE.

C. G.
CIRCA ANNUM
MCCCLXXVII
Ob defectum
Aetorum, for-
te

Quod aliquoties doluerunt Majores nostri,
nempe suas ad manus plurimorum virorum
illustrum, Sanctisque aut Beatissimis adscripto-
rum, qui sacrum Ordinem B. Mariæ Virginis
de Monte Carmelo præclaris virtutum suarum

exemplis illustrarunt, Acta non devenisse id,
nobis pariter non immerito dolendum esset de
B Theodorici Vita, si hæc uti Segerum Pauli
testari ait Lezana in Annalibus Carmelitarum ad
annum 1377, reipsa conscripta foret a Joanne
Grossi

A Grossi Tolosano In Opusculo de Sanctis Ordinibus Carmelitani: cum enim hic scriptor, utpote qui ab anno 1389 usque ad annum 1430 generale Ordinis Carmelitani magisterium gessit, et proinde B. Theodorico, circa annum 1377, ut ajunt, defuncto, suppar extitit, pleraque hujus gesta optime perspecta habere potuerit, quemadmodum elucubrata ab eodem Beati nostri Vita non posset non summe aestimari, et ut auctoris maxima auctoritate præditi factus nostro de Actis Sanctorum Operi inseri, ita quoque ejusdem jactura non posset non ægre ferri. Verum num illud reipsa præstiterit, seu sat prolixam, ut apte Vita dici potuerit, gestorum B. Theodorici historiam exararit laudatus Joannes Grossi, dubium facit, quod idem Segerus Pauli conscriptam Beati nostri Vitam citans, pauca admodum in medium proferat, quæ in gestorum ejusdem Compendio, ab eodem magistro generali part. II Viridarii Ordinis Carmelitani concinnato, non legantur.

numquam scriptorum, exhibetur tantum

2 Etenim, testante Lezana, Segerus Pauli in suis ad Mechliniense Kalendarium, varios ex Ordine Carmelitano sanctos sanctitatis fama illustres viros complexum, Observationibus ex citata a se Vita nihil aliud collegit, quam B. Theodoricum ex fratre Converso factum esse clericum et presbyterum et sex patrasse miracula; jam vero hæc miracula, unico excepto, leguntur pariter in dicto jam exhibitioque (a) Speculo Carmelitano a R. P. Daniele a Virgine Maria gestorum Beati Compendio seu Elogio; qua de causa modo suspicor Segerum Pauli, dum B. Theodorici Vitam a laudato magistro generali conscriptam fuisse ait, nihil aliud, quam ipsummet gestorum Compendium seu Elogium, ab eodem Joanne Grossi concinnatum, designasse. Fateor quidem ex hoc Elogio nullatenus erui B. Theodoricum, priusquam clericus sacerdosque fieret, extitisse, ut Segerus Pauli ex citata a se Vita collegit, fratrem laicum seu conversum, atque hinc etiam aliquatenus innui, dictum gestorum Compendium a citata a Segero Pauli Vita esse diversum; at vetusta Viridarii Joannis Grossi, in quo Compendium illud existat, MSS. exemplaria, ejusdemque, quæ anno 1507 procurata est, editionem Venetam inter se non convenire monet in Notatione prævia ejusdem Viridarii editor R. P. Daniel a Virgine Maria: quid itaque si alia exemplaria aliis extiterint auctiora, unoque tali auctiori exemplari Segerus Pauli usus fuerit, et in eo, quod in aliis exemplaribus non habebatur, B. Theodoricum in religiose suæ vitæ initio extitisse fratrem laicum seu conversum legerit? Ut sit, cum citata ab hoc auctore Beati Vita, si hæc a concinnato per Joannem Grossi Actorum Compendio distincta ponatur, a RR. PP. Daniele a Virgine Maria, et Lezana, qui ambo scriptores antiqua Ordinis sui monumenta diligentissime inquisierunt, in lucem protrahi nequiverit, cæterisque etiam omnibus, quos consului, ejusdem Ordinis scriptoribus ignota fuerit, eandem quoque a nobis minime repertum iri existimamus, ejusque loco ex Joannis Grossi Viridario, part. II Tom. I speculi Carmelitani edito, gestorum Beati Compendium, seu ejusdem Elogium hic exhibemus.

breve Beati Elogium.

3 S. Theodoricus natione Alemannus. Hic domans carnem suam quotidie, supra nudum ferream portavit lorica. Unde

Carnetenus ferrum portans diu, vanaque sprevit Cordetenus, Sanctum tandem lux cœlica plevit. Iste Sanctus, petita et obtenta licentia superiorum

(a) T. I, part. II, p. 140, num. 605, p. 265, num. 1099 et t. II p. 756, num. 2550. — (b) p. 220, num. 952. — (c) p. 695. — (d) Ad

propriam provinciam deserendi, peregrinationis causa Romam pervenit, ubi multa fecit miracula. Quendam enim generosam puellam, graviter a dæmonio vexatam, præsentem urbis Romanæ senatore cum comitibus diversis, misericorditer liberavit. Demum gloriam mundi fugiens venit ad civitatem Senarum, ubi primo in præsentia multorum cuidam surdo auditum restituit; secundo vero, dum populo prædicabat verbum vitæ, quædam mulier ejus interfuit prædicationi, et Sancti Viri aliquod desiderans videre miraculum, in elevatione Corporis Christi vidit Trinitatem in confirmationem sui desiderii. Postea veniens Florentiam, quamdam puellam claudam, nullum habentem rectum membrum in toto sanavit. In conventu vero Venetiarum, ubi ejus Corpus gloriose quiescit multis clarens miraculis, XIX die mensis Octobris ab hac luce migravit. Quædam autem mulier cæca cum cappa Viri Sancti oculos suos tangendo atque tergendo visum recepit. Multa crebra miracula meritis istius Sancti Confessoris fiunt ad laudem et gloriam Conditoris omnium in ipsa ecclesia, in qua ejus gloriosum Corpus quiescit, quæ ibidem multum pulchre depicta sunt.

AUCTORE C. G.

4 Simile Elogium, sed paulo magis contrarium, habet Joannes Palæonydorus Hollandus initio sæc. XVI defunctus, in Fasciculo tripartito parte II idem II Speculi Carmelitani (b) edito, Palæonydorumque secuti sunt Didacus Coria in Chronico Carmelitarum, Biscarretus in Palmilibus Vineæ Carmeli, alique passim ex ordine Carmelitano scriptores; at singularia quædam tradit Philippus Metius apud Lezanam tom. IV Annalium (c) his verbis: Beatus Theodoricus, Germaniæ quondam provincialis, cum reverendiss. priorem generalem in Terra Sancta residentem visitasset, rediens terra et mari tanta (intercedente divina gratia) edidit miracula, ut omnium ore apostolus Terræ Sanctæ diceretur. Mirabilis fuit suæ carnis domitor; super nudum etenim corpus ferream quotidie portabat lorica. Charitate in fratres et pietate in Deum fuit insigni. Qui cum magistratu suo fuisset bene perfunctus, tandem in conventu Venetiarum diem clausit extremum anno 1310 miraculis et vivus et mortuus excellens. Ejus intercessionibus Veneti his etiam temporibus nostris gaudent.

Alia quædam quæ de eodem narrantur, sunt fabulosa.

5 Quam hæc sunt magnifica, ita vellem antiquiorem aliquem auctorem produci, qui eadem confirmaret; verum id neque præstare potuit laudatus Lezana, qui in Annalibus ad annum 1377 ita loquitur: Quis fuerit hic Generalis, quem in Terra Sancta (B. Theodoricus) visitavit, et quomodo dicatur obiisse anno 1310, cum Palæonydorus, Coria, Munos et Biscarretus, imo Philippus a S. Jacobo in Catal. Vir. illust. Ord. circa hoc tempus (annum videlicet 1377) obiisse dicat, pronunc prætermittimus, donec clariora innotescant, neque a quoquam præstitum iri puto: anno enim MCCXXXVIII, uti Papebrochius tom III Maji (d) docet, decreta ceptaque fuit Ordinis Carmelitani ex Oriente in Occidentem transmigrationis, et septem annis post, seu anno 1245 generalis prior Alanus ex Syria et Terra Sancta, pro majori parte a Turcis occupata, in Europam transiens exceptus fuit in Alysfordiensi Angliæ conventu, ibique abdicanti Alano a patribus in Capitulo congregatis suffectus fuit B. Simon Stok, qui deinceps, uti in dicto Capitulo decretum fuit, semper in Occidente remansit, neque ullus postea prior generalis in Oriente demoratus fuit, quem proinde B. Theodoricus, si Metio, anno 1310, si vero aliis scriptoribus diem XVI Maji, p. 634, num. 4.

credimus,

AUCTOR
C. G.

credimus, circa annum 1377 defunctus, in Terram Sanctam visitatum ire nequit. Dubitari etiam potest, an reipsa Beatus noster Carmelitarum per Germaniam provincialis extiterit, quandoquidem inter eosdem neque (a) laudato Palæondoro, lib. III cap. XIII quosdam Germaniæ provinciales recensente, neque a Lezana, qui ex Capitulis Generalibus, ab anno 1348 usque ad annum 1373 habitis, tom. IV Annalium (a) plures enumerat, referatur; sane sola Metii auctoritas illud nobis indubitatum reddere nequit, tacentibus cæteris ex eodem Carmelitano Ordine scriptoribus, quibus etiam quoad tempus Beati emortuale potius adhæremus, quam soli Metio aliis omnibus refraganti.

Pluribus claruit Beatus miraculis.

6 Etsi vero ex dictis Philippi Metii narratio fabulosa quædam adjuncta habere videatur, ex laudatis tamen supra Joanne Grossi et Palæondoro certum est, Beatum nostrum a jactis religionis vitæ fundamentis (fecit id, ut in Notis MMSS. ad Aciem bene ordinatam Philippi Visitantini lego, et a Carmelitis Coloniensibus, teste Gelenio lib. III Syntagmate 43 de Coloniæ Agrippinensis Magnitudine, creditur, in conventu Coloniensi) austeram admodum vitæ rationem tenuisse, cuius indicium est ferrea lorica, a monachis Camaldulensibus, ut in Vita B. Dominici Loricati ad diem præcedentem edita legere est, frequenter etiam usurpata, quam super nudam carnem suam gerebat, talemque etiam evasisse ad vitæ sanctitatem, quam Deus in vita æque ac postobitum mundo testatam facere dignatus fuerit crebris miraculorum signis, in dato supranum. 3 Elogio ex parte, recensitis; ex parte, inquam, recensitis, quia plura alia post ejus obitum mox asseruntur fuisse subsecuta, a Marco Antonio Alegri de Casanate in Paradiso Carmelitici Decoris generatim etiam perstricta hisce verbis: Venetiis tandem (B. Theodoricus) spiritum immaculatum reddidit Christo. Ibi incorrupto Corporis exuvio manens, magna veneratione recultus, a morte miraculis clarus, cæci ab eo visum, surdi auditum recipiunt, et debilis quisque sospes a sepulchro regreditur ejus, et vel levissimo pallii ejus tactu multa mira operantur a Deo. Similia habet Philippus a Sanctissima Trinitate Historiæ Carmelitane cap. v et Petrus Wemmers in Chronico ejusdem Ordinis (b), qui et addit eundem ob crebra, quæ ad ejus sepulchrum facta fuerunt, miracula semper pro Sancto fuisse habitum, quod quam verum sit vel ex eo liquet, quod uti a laudatis Joanne Grossi et Palæondoro, in Speculo quoque antiquo Carmelitano, anno 1507 Venetiis typis edito, Sanctus nuncupetur, et a cæteris omnibus, quos consului, ex Ordine Carmelitano scriptoribus Sancti aut Beati titulo insigniatur.

publico cultu honoratus fuit.

7 Scriptoribus Carmelitanis accedunt Miræus in opusculo de Origine et Incrementis Ord. Carmelit., Gelenius in Sacris et Piis Fastis Agrippinensibus, et Molanus, qui in Usuardi apud Sollerium Auctaritis ad hanc diem ita habet: Ipso die Sancti Theodorici Confessoris Ordinis Carmeli. Nec dubitandum est, quin mox ab obitu crebrescentibus ad Beati Viri tumulum miraculis, cæpta etiam mox fuerit in Carmelitarum saltem Venetiis ecclesia publica ejusdem veneratio, et deinceps tantopere fuerit aucta, ut hanc demum ad totum Ordinem Carmelitanum extendere visum fuerit Capitulo Generali, Romæ in conobio

S. Martini anno 1564 congregato, cuius jussu D Kalendario Breviarii, eodem anno editi, ad xv Octobris diem hæc inserta sunt: Theodorici confessoris ordinis nostri, Duplex. Sane Beati nostri cultum ex hoc capituli generalis decreto non sumpsisse initium, sed eundem jam dudum ante habitum dictum capitulum generale viguisse, suadet Kalendarium antiquum MS. Conventus Mechliniensis, ante annum 1500, imo verosimiliter, ut observat, qui ejus egraphum ad Majores nostros transmisit, circa medium sæc. xv excavatum, in quo ad xix Octobris ita legitur: Theodorici confessoris non episcopi ordinis nostri: suadet id pariter codex MS. sat antiquus ex bibliotheca ducis Altemps de origine Ordinis Montis Carmeli, a Lezana laudatus, qui Theodoricum nostrum inter Sanctos seu Beatos Ordinis cappis albis depingendos reponit: neque etiam congregati in capitulo generali anno 1564 præcipui ex sacro Carmelitarum Ordine Patres tam solemnem B. Theodorico per universum Ordinem cultum decreturi fuisse videntur, nisi ad id cæpta jam dudum Venetiis, continuataque ejusdem publica veneratio eos incitasset.

8 Porro desiderunt jam pridem idipsum decretum, quo Patres Romæ in Capitulo congregati Festum Beati nostri ritu duplici celebrandum sanaverunt, Carmelitæ observare, officiumque de eo ecclesiasticum recitare: postquam nimirum pontificio Gregorii XIII præcepto obstricti fuerint ad recitandum Breviarium ad normam Breviarii Romani, a Concilio Tridentino emendati, correctum, in quo nullum de B. Theodorico officium exstat; verum dicti Breviarii correctio hac solummodo de causa facta fuit, ut illud remotis inde incertis et apocryphis scripturis (verba sunt laudati Pontificis in decreto approbationis Breviarii correcti) minusque probatis Patrum sermonibus expunctis, Antiphonis quoque et Responsoriis juxta Scripturæ ordinem collocatis, cum Breviario Romano conveniret; et proinde idem Pontifex correctum hoc modo Breviarium Carmelitis præscribens, omnem cultum Beato impendi solitum nullatenus voluit abrogare. Itaque quemadmodum præfatum Pontificis præceptum non obstat, quominus sacræ B. Theodorici Ecclæ deinceps etiam in veneratione haberi potuerint, ita quoque nos impedire non debuit, quominus eidem, cum Beati tamen potius, quam Sancti titulo, quod ejus cultus extra sacrum Carmelitanum Ordinem non videatur fuisse propagatus, in Opere nostro locum daremus. Vellem nunc particularia quædam de publica veneratione, hodieque verosimiliter Beato Viro exhibita proferre, ideoque ad R. P. Priorem Carmelitarum Venetorum litteras dedi, rogans ab illo desuper edoceri; at hactenus responsum non accepimus, quapropter hic cogimur finem facere, plura prolaturi in hujus tomi Appendice, si hæc opportune fuerimus edocti. Hactenus scripseram, cum litteras Venetiis recipio omni humanitate plenas, quibus R. admodum Pater J. Augustinus Barcella exprovincialis et prior conventus Veneti dignatus est nos præter expectationem docere, nulla ibidem superesse vestigia venerationis publicæ, olim certe, ut ex præcedentibus liquet, B. Theodorico delatæ.

qui hodie, ut edocetur non amplius viget.

E

F

(a) p. 694. — (b) p. 616.